

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Κατὰ τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος περὶ τὴν ἐσπέραν ἐφάνη ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τινὰ Αἰγύπτια πλοῖα, εἰς τι μέρος τῆς Σπάρτης ὀνομαζόμενον Κότωνα, καὶ ἐδοκίμασε νὰ κάμῃ ἀπόδασιν διὰ τῶν πλοιαρίων, ἀλλ' ἀπέτυχεν· διότι οἱ Σπαρτιᾶται προκαταλαβόντες τὰ παράλια ἐκεῖνα ἀντέστησαν γενναίως, ἀπέκρουσαν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ οὕτως ἐματαίωσαν τοὺς σκοποὺς αὐτῶν. Ἀπὸ πλοίου Ἰονικοῦ ἔμαθον οἱ ἡμέτεροι ὅτι ἡ μοῖρα αὕτη συνίσταται ἐκ δύο πλοίων τῆς γαμμῆς, 13 φρεγατῶν, 6 κορβετῶν, καὶ 2 βρικίων, ἐκτὸς τῶν ὀλίγων Αἰγυπτίων, τὰ ὅποια ἀπέμειναν εἰς Μεθώνην, καὶ περιέπλεον πρὸς ἡμερῶν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον.

— Ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχιναύαρχον Γοττάλην δευτέρα μοῖρα τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου ἐφάνη τὴν 6 τοῦ μηνὸς τούτου περὶ τὸ Βενέτικον, νησιδίου πρὸς τὴν μεσημεριανὴν τῆς Χίου ἄκραν, καὶ διεμβύνητο πρὸς τὴν Σάμον. Ἐν τοσούτῳ ἐξέπλευσε καὶ μία μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς ἀπάντησιν τῆς δευτέρας ἐχθρικῆς μοίρας διωρισμένη.

— Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Θ. Κολοκοτρώνης, ἐλθὼν πρὸς ἡμερῶν εἰς Ναύπλιον, ἀνεχώρησε κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς τούτου περὶ τὴν ἐσπέραν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐκστράτευσαν καὶ ὑπὲρ τοὺς 200 ἵπποις, τακτικοί, καὶ ἄτακτοι, ἀλλὰ καλῶς γεγυμνασμένοι εἰς τὸ ἵππευμα, καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων μάχεσθαι, ὑπὸ τὸν καλὸν πατριώτην Χατζῆ Μιχάλην. Τὸ ἵππικόν, φθάνον εἰς τὸ στρατόπεδον, θέλει αὐξήσῃ εἰς 300 καὶ ἐπέκεινα· διότι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἔχει συναγμένους ἐκεῖ ἵππους. Καὶ ἤδη πρώτην φοράν σχεδὸν παρουσιάζεται τόσον ἑλληνικὸν ἵππικόν εἰς τὸν πόλεμον.

— Οἱ στρατηγοὶ Ν. Κριεζιώτης καὶ Β. Μαυροβουνιώτης γράφουσι πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ στερεοελλαδίτας συναδελφούς των ἀπὸ 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, προσκαλοῦντες καὶ παρακινοῦντες αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Ἰσθμοῦ ὡς τάχιστα, διὰ νὰ συσσωματω-

θῶσι καὶ κτυπήσωσι μὲ ἠνωμένας τὰς δυνάμεις τὸν ἕως εἰς Ἀθήνας προχωρήσαντα ἐχθρὸν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἡπείρου τῆς Ἑλλάδος ἑλλησιν τῶν στρατευμάτων. Οἱ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς τὸν ἀπὸ γράμματος τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατηγοῦ Γούρα, ὅτι οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς πόλεως αὐτῆς καθ' ἐκάστην σχεδὸν πολεμοῦσι, καὶ πάντοτε νικῶσι, καὶ ὅτι εἰς τὰς διαφόρους αὐτὰς μικρὰς μάχας ἐφινεύθησαν ἕως 8 τοῦ μηνὸς τούτου ἕως 300 καὶ ἐπέκεινα Τούρκοι. Τὰ αὐτὰ λέγουσι καὶ Ἕλληνες ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐχθροῦ φυγόντες. Ὁ ἐχθρὸς τῶντι εἶναι ἀδύνατος, καὶ ἅμα φανῶσιν ἐναντίον του καὶ τὰ ἐν Ναυπλίῳ στερεοελλαδικὰ στρατεύματα, θέλουσι κατορθώσῃ πολλὰ καὶ καλὰ. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν ἔχει κατ' αὐτὰς τὴν ἀνέκφραστον χαρὰν, νὰ ἀναγείλωμεν εἰς τὸ πανελλήνιον, πρὸς ἡσυχίαν ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅτι τὰ γενναῖα στρατεύματα ταῦτα ἐκστράτευσαν τῶντι, ὅπου τὰ ἱερὰ αὐτῶν χρεὴ τοὺς προσκαλοῦσιν.

Κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἐξέδωκεν ἐν Σαλαμῇ ὁ στρατηγὸς Ν. Κριεζιώτης πρόσκλησιν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν καὶ ὑπεράσπῃ τῆς ἀπειλουμένης πατρίδος. « Ἡ πατρίς Ἕλλας κινδυνεύει, λίγει ὁ στρατηγός, ἀλλ' ἔχει διὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· διότι αὐτὸς εἶναι ἐφέτος παρ' ἄλλην φόρᾳ ἀδυνατώτερος· ἀλλὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀδιαφορίαν. Ἐφέτος, ὡς εἶναι ὁ ἐχθρὸς ἀδύνατος, ἠθέλαμεν τὸν κατατρεπῶσι, καὶ ἐξολοθρεῦσι διὰ παντός, εἴαν ἠθέλαμεν νὰ κινηθῶμεν κατ' αὐτοῦ μὲ ζῆλον πατριωτικόν, καὶ μ' ἐνθουσιασμὸν. Ὁ ἐχθρὸς θριαμβεύει, ἀλλὰ τὰ αἴτια τῶν θριάμβων του κεῖνται εἰς ἡμᾶς. Ἐτόλμησε νὰ πατήσῃ καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἀττικῆς χώματα, διὰ νὰ πολιορκήσῃ τὸ φρούριόν της, καὶ διὰ τῆς πτώσεως αὐτοῦ νὰ γενῇ κύριος ὅλης τῆς ἡπείρου τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχύθησαν τόσα αἵματα.

Ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε, ἀδελφοὶ καὶ συμπολίται! Ὁ ἐχθρὸς νικάται καὶ ἐξολοθρεύεται εὐκολὰ καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν διάστημα, εἴαν μόνον κινηθῶμεν ὅλοι κατ' αὐτοῦ. Εἴμεθα δυνατώτεροι αὐτοῦ κατὰ πάντα· εἰ-

μεθα περισσότεροι κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐπιτηδείότεροι κατὰ τὴν τέχνην τοῦ πολέμου· εὐκυνήτοτεροι, εὐρωστότεροι, ἀνδρείοτεροι, καὶ εἰς τοὺς κινδύνους τολμηρότεροι. Κατ' οὐδὲν τούτων δὲν ἡμπορεῖ ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐσωθῇ πρὸς ἡμᾶς. Ἐπειτα ἡμεῖς ἐλάδομεν τὰ ὄπλα, διὰ τὸ ἀποκτήσωμεν πατρίδα, καὶ ἐλευθερίαν· δὲν νὰ φυλάξωμεν τὴν ζωὴν μας, καὶ τὴν ἱεράν μας πίστιν· καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων κινούμενοι, ἐν ᾧ ἐτρέχομεν αὐτοβελήτως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ νὰ ἐκδικήσωμεν ἐν ταύτῳ τὰς ἀτιμίας, τὰς ὕβρεις, τὰς ἀδικίας, καὶ τὴν σφαγὴν, τὰ ὅποια ὑποβέβηκαμεν τόσους αἰῶνας· αὐτὸς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπύρετο παρὰ τῶν ἀρχηγῶν του, διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ διαίως καὶ ἀκουσίως. Διὰ τοῦτο ὅσakis ἐπολεμήταμεν πρὸς αὐτὸν, μικρὸς ἀριθμὸς Ἑλλήνων κατετρόπωσε πολυ-ἀριθμὸν στρατὸν ἐχθρικόν. Ὅστις πολεμεῖ ἐλευθέρως ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, πρέπει ἐξάπαντος νὰ νικήσῃ τὸν πολεμῶντα ἀναγκασμένως ὑπὲρ τοῦ τυράννου.

Ἡ ἱερὰ Δρησκεία, καὶ ἡ φιλότατη ἡμῶν πατρίς ἐπιτάτλουσι, τὸ ἀποδάλωμεν μακρὰν ἡμῶν τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπροξένησαν τόσα δυστυχήματα, καὶ νὰ ἀναλάβωμεν τὴν προτέραν μας ἐπιμέλειαν, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν, καὶ νὰ δράμωμεν προθύμως εἰς ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῆς γῆς, τὴν ὁποῖαν κατεδρέξαμεν μὲ τόσα αἵματα. Σᾶς ὑπόσχομαι, Ἕλληνες! ἅμα ἐμφανισθέντες κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, νὰ τὸν κατατροπώσωμεν, καὶ νὰ τὸν διώξωμεν μακρὰν τῆς ἐλευθέρας γῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν τροπαιοῦχοι, συνωδευμένοι μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰς εὐχὰς τῆς πατρίδος, καὶ μὲ τὰς εὐφημίας ὅλου τοῦ ἔθνους, τὰς τούτου ὑπετέρας παντὸς πολυτίμου πράγματος.

Σᾶς προσμύνω λοιπὸν ὅσον τάχος, διὰ νὰ δράμωμεν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος μὲ τὸ ἀήτλητον ὄπλον, τὸν σταυρὸν μας, ἐν προθυμίᾳ, ἐν ὁμονίᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, ἥτις κατορθώνει μεγάλα, καὶ κἀμνεῖ τ' ἀδύνατα δυνατὰ. Ὅσοι δὲ, δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὄπλα, νοσήσωσιν ἀδιαφορίαν καὶ ταύτην τὴν φεραν, θέλουν νομίζεσθαι προδότες τῆς πατρίδος, ἐχθροὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, φίλοι τοῦ μουχμεταλισμοῦ, καὶ τέκνα τοῦ διαβόλου, καὶ θέλουν δώσει λόγον τῆς ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας των εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἔθνος. »

Πρὸς ἅπαντας τοὺς πατριώτας τοὺς εὐρισκομένους εἰς Ναύπλιον.

Ἕλληνες! Ὁ Θεὸς ἀπεφάτισε νὰ ἐλευθερώσωμεν, ὅταν ὅμως καὶ ἡμεῖς θελήσωμεν. Οἱ φιλόθρωποι καὶ φιλελεύθεροι λαοὶ ὅλου τοῦ φωτισμένου κόσμου, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐλευθερίαν μας, συνέτρεξαν καὶ συντρέχουν καθ' ἑκάστην μὲ μεγαλωτάτας βοηθείας. Πολλὰς ἴδωμεν ἕως τώρα νὰ ἔλθουν, καὶ ἀκόμη περισσότερας μᾶς ὑπόσχονται. Διάφορα φορτία ἀπὸ ζωτροφίας, νεωτὲ φλατμένα εἰς τὸν λιμένα μας, ἀπὸ τὰς

φιλανθρώπων, φιλελληνικῶν, ἐταιρειῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας σταλμένα, εἶναι ἀρράδυνες πλήθους ἄλλων μεγάλων πισοτήτων ἀπὸ ζωτροφίας, πολεμεφθία, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα, ὅπου ἐτοιμίζου νὰ μᾶς στείλουν, ἂν θέλωμεν νὰ πολεμῶμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας. Μὴ ἂν ἡμεῖς δὲν θέλωμεν, τί δὲ ὠβελήσουν αὐτά; πρέπει ἡμεῖς νὰ θελήσωμεν νὰ κινήσωμεν ἀποφασιστικὰ, νὰ ἀφισιωθῶμεν εἰς τὴν πατρίδα, νὰ ἀγαπήσωμεν τὸν πόλεμον, καὶ οὕτως ἐλευθερονώμεθα· καθήμενοι δὲ εἰς τὰς πόλεις, καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν σπατάλην καὶ καθηδυπύθειαν, οἱ δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον κατατρέφοντες τὸν καιρὸν, καὶ τὸν πόλεμον ἀπιστρεφόμενοι, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς καταγίνεται ἀόκνως εἰς τοὺς καθ' ἡμῶν σκοπούς του, καὶ οὐδὲ στιγμὴν χάνει, τοιοῦτόπως οὔτε ὁ Θεὸς διὰ θαύματος ἡμπορεῖ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ.

Πατριῶται! Ἄν ἡ πατρίς χαθῇ (Θεὸς μὴ τὸ δέσῃ!), καὶ ὁ τόπος οὗτος δὲν θέλει ἀποφύγει τὴν κοινὴν τύχην, καὶ κἀνείς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει γλυτώσει. Διὰ τί δὲν τρέχομεν νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἑαυτὸν μας; ποῦν καρπεροῦμεν νὰ μᾶς παρακινήσῃ; Τώρα ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἀδύνατος πλέον παρὰ ποτὲ, καὶ εὐκολώτερα τὸν νικῶμεν. Ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκὸς διὰ ἡμᾶς. Τροφὰς καὶ πολεμεφθία (χάρις εἰς ἐκείνους, ὅπου μᾶς τὰ στέλνουν) ἔχομεν ἐν ἀβηθιά. Ἐχὼ σᾶς ὑπόσχομαι τὰ πάντα εἰς τὸ στρατόπεδον· τὸ στάδιον εἶναι ἀνοικτόν· ἡ φωνὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος προκαλεῖ κάθε χριστιανόν, κάθε Ἕλληνα, νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ. Τρέξατε μὲ προθυμίαν ὅλοι· ἀκολουθήσατε τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς σας· ἐλᾶτε νὰ συναγωνισθῇτε μεθ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχετε καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος τὴν εὐχὴν, τὴν εὐλογίαν τοῦ κόσμου ὅλου, καὶ τὴν δόξαν ἀθάνατον. Ὅσοι δὲ δυνατοὶ διὰ τὰ ἄρματα, ἀναισθητοῦντες κάθησθε καὶ παραλύετε εἰς τοὺς καφενέδες, εἰς τὰ καπηλεῖα, καὶ εἰς τὰς ἀσέμνους ἡδονὰς τοῦ Ναυπλίου, καταισχύνη καὶ ὄνειδος αἰῶνι διὰ ἐσᾶς, καὶ ἡ κατάρα τῶν ἀδυνάτων ὁμογενῶν, ἡ κατάρα τῆς πατρίδος, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ φθάσῃ εἰς τὰ κεφάλιά σας.

Τῇ 12 Ἰουλίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ πατριώτης

Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἡ εἰς Ναύπλιον ἐπικρατοῦσα νόσος μᾶς ἐπριξένει σεν ὄχι ὀλίγην ζημίαν. Αὐτὴ μᾶς ἔκαμε νὰ κλαύσωμεν πολλῶν ἀξιολόγων συμπολιτῶν τὴν στερήσιν. Αὐτὴ μᾶς ἐξήρπασε καὶ κατὰ τὴν 9 τοῦ μηνὸς τοῦτου τὸν ἀρίστον πολίτην καὶ πατριώτην, τὸν Κόρη Κ. Πολυχρονιάδην, ἐν διαστήματι 15 ἡμερῶν. Ὁ θάνατος τοῦ κατὰ πολλοὺς λόγους ἀξιολόγου ἀνδρὸς τούτου ἐπροξένησε μεγάλην λύπην ὄχι μόνον εἰς τοὺς φίλους του, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, οἱ οὗτοι ἐγνώριζαν τὸν μακαρίτην. Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ παιδεία τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἡμποροῦτε νὰ μὴν ἐγείρῃ εἰς τὰς ψυχὰς

πολιτικῶν τοῦ τριῦτον αἰσθημα. Τοιούτων ἀν-
δρῶν θάνατος εἶναι καὶ εἰς τὴν πατρίδα σημαντικω-
τάτη ζημία· διότι οἱ ἀληθινὸι πεπαιδευμένοι καὶ ἐν
ταύτῃ ἐνάρετοι εἶναι ὀλιγάριθμοι, καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων
τούτων ἦτον καὶ ὁ μακαρίτης Πολυχρονιάδης. Ἀλλὰ
περὶ αὐτοῦ θέλομεν ἀμιγῆσαι ἄλλοτε πλατύτερον.

Κωνσταντῆς Γ. Κ. ἀναγνὼς τὸν Ἀριθ. 73 τῆς Γεν.
Ἐφημερίδας ἀπόρρησε, καὶ τὴν ἀπορίαν τοῦ μᾶς πα-
ρακαλεῖ νὰ λύσωμεν διὰ τοῦ τύπου· ἡ δὲ ἀπορία
εἶναι ἡ ἐξῆς· «Πῶς ἐκπλεῖ οἱ ἐλληνικὸς στόλος Ὑ-
δρας Πέτρας καὶ Ψαρῶν ὑπὸ τὴν ἐνηγίαν τοῦ Γεν.
Ἀντιναύαρχου Σαχτούρη, ἐν ᾧ μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν
ἔχει καὶ ὁ ναύαρχος Πετσῶν, καὶ ἐὰν γνωρίζῃς
ἀναξίαν ταύτην τὴν νῆσον τοῦ νὰ ἔχῃ ναύαρχον. Ἐν
Ὑδρα τῇ 13 Ἰουλίου 1826.»

Εἰμεθα βέβαιον ὅτι δὲν θέλει ἀπορήσει ἄλλος εἰς
ᾧ, τι ἀπόρρησεν ὁ Κύριος Γ. Κ.· διότι ἡξεύρουσι ν' ἀ-
ναγινώσκωσι, καὶ νὰ ἐννῶσι τὰ ἀναγινωσκόμενα. Ἐὰν
τὸ «ὑπὸ τοῦ γενναίου ἀντιναύαρχου Σαχτούρη»,
ἐτίθετο ἦτοι εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου, ἡ μετὰ τὸ
«μία μοῖρα τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου», ἔπρεπε νὰ ἐν-
νοήτῃ τις ὅτι ὁ Κ. Σαχτούρης εἶναι γενικὸς ναύαρ-
χος τῆς μοῖρας αὐτῆς· ἀλλὰ τίθεται μετὰ τὰ ἐξ
Ὑδρας πλοῖα, καὶ ἐπομένως αὐτῶν μόνον φανερύει
διοικητὴν τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρη.

Ἐπίσης τιμῶμεν καὶ τὰς τρεῖς ναυτικὰς νῆσους·
καὶ κρίνομεν ἀξίας καὶ τὰς τρεῖς νὰ ἔχῃσι ναύαρχους.
ἡξεύρομεν ὅτι τὰ πλοῖα εἶναι ἰδιόκτητα, καὶ ἐκά-
στη νῆσος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ καὶ τὸν διει-
κτὴν τῶν πλοίων τῆς. Ὀνομάσαμεν δὲ εἰς τὸν Ἀ-
ριθ. 73 τῆς ἐφημερίδας τὸν Ὑδραῖον· διότι αὐτὸν
μόνον ἐγνωρίζαμεν. Ἐὰν μᾶς ἦσαν γνωστὰ καὶ τῶν
ναυάρχων τῆς Πέτρας καὶ τῶν Ψαρῶν τὰ ὀνόματα,
καὶ τὰ ἀπεσιωπούσαμεν, ἡθέλαμεν δεῖξει προτίμησιν
εἰς τὸν Ὑδραῖον, καὶ καταβρύχισιν πρὸς τὰς ἄλλας
νῆσους, τὸ ὅποιον οὔτε ἐξουήσαμεν ποτὲ, οὔτε φρονούμεν.

Παρακαλοῦμεν ἐν τέλει τὸν Κύριον Γ. Κ., καὶ
πάντα ἄλλον ὡς αὐτὸν, νὰ μὴ παρεξηγᾷ τὰ πράγ-
ματα, καὶ πρὸς τούτου σκάδαλα. Ἰκανὰ
κακὰ μᾶς ἐπροξένησεν ἡ διχόνοια, αὐτὸ τοῦ διαδό-
χου τοῦ γέννημα. Ἀς μᾶς ἀφήσῃ, τοὺς παρακα-
λοῦμεν θερμῶς, ν' ἀπολαύωμεν τὰς εὐλογίας τῆς ὀ-
μονοίας. Ἀς εἴχονται ὅλοι οἱ πατριῶται μεθ' ἡμῶν,
ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη τῶν Ὑδραίων καὶ
Πετρωτῶν νὰ γενῇ κινὴ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος.

Σημειούμεν ἐν παρίῳ ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπορία ἐ-
γένετο, νομίζομεν, εἰς Ναύπليون, καὶ ἔτι εἰς Ὑδραῖον· διότι
τὴν 13 τοῦ μηνὸς εἶναι γεγραμμένη, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέ-
ραν τὸ πρῶν τὴν ἐλάδομεν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου 25 Μαΐου.

Χθὲς εἰς τὸν αἶσαν τῶν Λόρδων ἡρώτησεν ὁ κόμης

τοῦ Δαρνλέη, ἂν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀ. Μ. ἔλαβον
εἰδήσεις τινὰς περὶ τοῦ πολιτεύματος τῆς Γαλλικῆς
διοικήσεως πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἂν ἔδειξαν τὴν
δυσaráσκεϊάν των ἐναντίον τοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον
φαίνεται ὅτι παρεδέχθη ἡ διοίκησις αὕτη. Ὁ κόμης
τοῦ Λιβερππολ ἀπεκρίθη παρευθὺς ὅτι, ἡ πολιτικὴ τῆς
Γαλλικῆς διοικήσεως εἶναι ἡ τῆς εὐδαιμονότητος, καὶ
ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀ. Μ. δὲν ἔμαθον τί ποτε,
τὸ ὅποιον ἐδύνατο ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Γαλλία ἔπρα-
ξέ τι ἐναντίον τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

— Ἀναγινώσκομεν ἐκ νέου (λέγει ἡ ἐφημερίς τῆς
Λαυσάνης ἀπὸ 2 Ἰουνίου) τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον εἰς
τὸν Times:

«Καθ' ἐκάστην φαίνονται τὰ πράγματα ἔτι μᾶλ-
λον εὐνοϊκώτερα διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰ πάντα μᾶς
κάμνουσι νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ ἐλευθερία αὐτοῦ τοῦ
τόπου θέλει ἀποκτηθῇ διὰ τῆς μεσιτείας τῶν χριστια-
νικῶν ἐπικρατειῶν, καὶ τοῦτο θέλει γενῇ χωρὶς τῆς
ἀνάγκης τῶν ὣπλων.

«Εἰς ἐποχὰς προηγουμένης, ὅτε μόνῃ ἡ Ῥωσσία
ἐπαρουσιάζετο ζητοῦσα ἀπὸ τοῦ διδανίου τὴν παραί-
τησιν τῆς ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κυριότητος τῆς Πόρτας,
οἱ Τούρκοι ἐνεθαρόνουντο ἴσως εἰς τὴν ἀπάρνησιν των, δι-
ότι ἔδλεπον ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία ὀλίγην
διάθεσιν εἶχον εἰς τὸ νὰ συνεργήσωσιν εἰς τὰ ζητή-
ματα τῆς Ῥωσσίας· καὶ τὸ αἶτιον εἶναι ὅτι, ἂν
ἡ Ἑλλὰς ἐλευθερώετο διὰ μόνης τῆς Ῥωσσίας, καὶ
καθ' ὁμολογίας ὑπαγορευμένης παρὰ τῆς Πετροπό-
λεως, δὲν ἤθελε λάβει ἄλλην μεταβολὴν παρὰ τὴν
ἀπὸ κυριότητος εἰς κυριότητα μετάδοσιν. Ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ Αὐστρία δὲν ἐδύναντο νὰ συνδράμωσιν εἰς
αὐξήσιν τῆς θαλασσίου δυνάμεως, τὴν ὅποιαν ἤθελεν
ἀποκτήσει ἡ Ῥωσσία, καὶ ἤθελε κατασταθῇ τίσιν
πρὸς εἰς τοὺς γείτονάς της.

«Ἀλλὰ τὰ πράγματα τὴν σήμερον φαίνονται πάν-
τη διάφορα. Ἡ Ἀγγλία εἶναι διορισμένη εἰς τὸ ἐ-
ξῆς νὰ φέρῃ τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς τὰς ὑπὲρ Ἑλ-
λάδος πραγματείας. Τὸ ὅδεον, τὸ ὅποιον θέλει
ἀπολαύσει ἐκ τούτου, δὲν θέλει εἶναι τοιούτον, ὥς-
τε νὰ κάμῃ τὰς ἄλλας ἐπικρατείας, νὰ φοβῶνται ὅ-
τι οἱ Ἕλληνες παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι δοῦλοι
τῶν Τούρκων, διὰ νὰ γενῶσιν ὑπὲρ τῶν Ἀγγλων.
Ἡ Τυρκία, μὴ βοηθουμένη κατὰ τινα τρόπον πα-
ρὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας, ὡς τὸ πρότερον,
καὶ ἀναγκαζομένη πάντοτε παρὰ τῆς Ῥωσσίας, θέ-
λει ὑποχωρῆσαι, ὡς εἶναι πιθανότατον, χωρὶς νὰ
παρακινήσῃ τὴν Μεγάλαν Βρετανίαν εἰς τὴν δύναμιν
τῶν ὣπλων.

«Πρέπει νὰ ἦναι ἐκαστὸς φανερὸν εἰς τοὺς πολι-
τικοὺς τῆς Πόρτας ἄνδρας, ἐὰν δὲν τυφλότῳσιν ὑ-
πὸ τῆς Ὀθωμανικῆς ἀλαζυνείας, ὅτι ὁ μικρὸς ἡμῶν
στόλος, περιπλέων εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν,
φθάνει μόνον νὰ φανῇ μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ
Ἑλλησπόντου διατεταγμένος εἰς ἐμπόδισιν πάσης βοή-

είας εἰς στρατεύματα καὶ πολεμεφόδια, τὰ ὅποια ὥρεπε νὰ προσμένωσιν ἐξ Αἰγύπτου οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Ρούμελης, διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ ῥίψωσι τὰ ὅπλα, καὶ νὰ παραδοθῶσιν.

«Ὅτι ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἐν-
κολίαν καὶ ἀσφάλειαν, νομίζομεν ὅτι ἡ τιμὴ καὶ ἡ
πολιτικὴ τὸ ἐπιτάττουσιν εἰς αὐτὴν εἰς περίστασιν
ὅσον μεγάλην καὶ ἐπωφελεῇ δι' ὅλην τὴν χριστιανο-
σύνην, ἂν καὶ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Τουρκία θέλει ἐν-
οήσει ἱκανῶς τὸν κίνδυνον τῆς ἀντιστάσεως, διὰ νὰ
ῥυθμίσῃ νὰ τὴν δοκιμάσῃ.»

Ἐκ Περσουλέως 4 Μαΐου.

Διακήρυξις τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς
Μεγαλειότητος.

Ἡμεῖς Νικόλαος Α' ἐλέω Θεοῦ αὐτοκράτωρ καὶ μέ-
ναρχος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν κ. τ. λ.

Εἰς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους δηλοποι-
οῦμεν.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῶν ἡμετέρων προγόνων
ἀναστάσεως, ἀναλαβόντες τὸ φρογίον, τὸ ὅποιον ἡ-
δ' ἔκτισεν ὁ Θεὸς νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἡμᾶς, καὶ ζητοῦν-
τες εἰς τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἀπειρῶν
αὐτοῦ ἔλεος, τὸ στήριγμα καὶ τὰς δυνάμεις ἡμῶν,
ἀπεφασίσσαμεν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μεναρχῶν ἡ-
μετέρων προγόνων, νὰ λάβωμεν τὸ ἱερὸν χρίσμα, νὰ
θέσωμεν τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ νὰ
κάμωμεν κοινωνὸν ἐπίσης αὐτῆς τῆς λαμπρᾶς καὶ δη-
μοσίου πράξεως τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν σύζυγον τὴν αὐτο-
κρατόρισσαν Ἀλεξάνδραν.

Ἀναγγέλλοντες τὴν πράξιν ταύτην, ἥτις μέλλει νὰ
πληρωθῇ, Θεοῦ θέλουτος, κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τοῦ
ἐνεστῶτος ἔτους 1826, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μητροπόλει Μό-
σχᾳ, προσκαλοῦμεν ὅλους τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκό-
ους νὰ ἐνώσωσι τὰς θερμὰς αὐτῶν δεήσεις εἰς τὰς
παρ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰψίστον προταγμένας, ἵνα ἐκχυ-
θῇ ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἡμέτερον βασιλεῖον, ὁμοῦ μετὰ
τοῦ ἱεροῦ ἐλαίου, ἡ ἀνέκφρατος αὐτοῦ χάρις, ἵνα γέ-
νηται ἡ ἱερὰ αὕτη πράξις σύμβολον καὶ ἐνέχυρον τῆς
ὑπερτάτης αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητος, καὶ σφραγὶς
τῆς ἀγάπης, τῆς συνδεύσεως ἡμᾶς πρὸς τοὺς πιστοὺς
ἡμῶν ὑπηκόους, τῶν ἐπειὶν ἡ εὐδαιμονία εἶναι ὁ μόν-
ος σκοπὸς τῶν ἡμετέρων λογισμῶν, τὸ πλῆρωμα ὅλων
τῶν εὐχῶν ἡμῶν, ἡ ἀνταρξὶς τῶν κόπων ἡμῶν, καὶ
τὸ πρῶτον τῶν πρὸς τὸν βασιλεῖα τῶν βασιλέων χρε-
ῶν ἡμῶν. Ἐδόθη ἐν Περσουλέᾳ, τὴν 4 τῶν Ἀ-
πριλίου, ἐν ἔτει σωτηρίας 7375, καὶ πρώτη τῆς
ἡμετέρας βασιλείας.

Ἐπιστ. Νικόλαος.

Κατὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην, ἡ στίψις τοῦ αὐτοκρά-
τορος τῆς Ῥωσσίας ἐμελλε νὰ γενῇ τὸν Ἰούλιον μῆνα,
ἀλλ' ἡ ἡμέρα δὲν διορίζεται ἐνεμίζετο δὲ παρὰ πολλῶν ὅτι ἡ
τελετὴ αὕτη ἐμελλε νὰ τελεσθῇ κατὰ τὴν 13 τοῦ
Ἰουνίου· ὡς βασιλεὺς δὲ τῆς Πολωνίας ἐμελλε νὰ
στεφθῇ ὁ αὐτοκράτωρ κατ' ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου ἐν
Βαρσοβίᾳ.

— Γράμματα ἐκ Περσουλέως ἀναγγέλλουσιν ὅτι
ἡ κατὰ τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων ἐγκλήματο, με-
γίστης προδοσίας ἀπόβασις θέλει γενῇ ἐντὸς ὀλίγου.
Νομίζουσι κοινῶς ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν θέλει κατακριθῇ
εἰς θάνατον· ἀλλ' ὅτι ὅλοι θέλουσιν ἐξορισθῇ εἰς
τὴν Σιβηρίαν, πρὸς καιρὸν πολὺν ἢ ὀλίγον κατὰ τὸ
μέγεθος τῆς ἐνοχῆς.

— Στοχάζονται κοινῶς ὅτι ἡ Ῥωσσία, ἔχουσα
καλὴν πληρωρίαν περὶ τῆς σκολιᾶς τοῦ διδανίου πο-
λιτικῆς, θέλει δώσῃ προσοχὴν ἐναντίον πάτης ὑβάρ-
παγῆς, καὶ θέλει προσμείνει νὰ ἰδῇ τ' ἀποτελέ-
σματα τῶν ὑποσχέσεων τοῦ πρὸ τοῦ νὰ σηκώσῃ τὰ
στρατεύματά της ἐκ τοῦ Προύτου. Πλὴν εἰς πᾶσαν
περίστασιν, δὲν θέλει δυνηθῇ ποτὲ ν' ἀποπειρηθῇ τὴν
διαπραγματεύσιν, τὴν ὁποίαν αὕτη ἡ ἰδία ἐξήτητεν
ἐπιμύτως· ἡ δὲ διαπραγματεύσις αὕτη, ὅσον σύμ-
ταμος καὶ ἂν ἦναι, δὲν ἡμπορεῖ νὰ τελειώσῃ πρὶ
τοῦ χειμῶνος. Ὅθεν ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ
κινήθῃ εἰς πόλεμον πρὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1827. Ἀλλ'
ὅλος ὁ κόσμος ἠξεύρει ὅτι, ἐν παντὶ πράγματι, πρὶ
πάντων ὅμως εἰς τὴν πολιτικὴν, τὸ καιρὸν κερδαίνει
εἶναι ἡ πρώτη εὐπραγία.

Ὡς τόσον τὰ πάντα φαίνονται ἀποτελειωμένα με-
ταξὺ αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων. Ἡ διάλυσις τῆς πε-
ρὶ τῶν φρουρίων, τὰ ὅποια ἡ Ῥωσσία κρατεῖ, καὶ
ἡ Τουρκία ζητεῖ ὡς εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα, διαφω-
θεῖται καθυπερβληθῇ εἰς διαιτητὰς. Ἡ Τουρκικὴ δι-
οίκησις ἀνέμασε δύο ἀπεσταλμένους διὰ τὴν εἰς ἐξ-
ασαμὲν τῶν διαφιρῶν διαστραγματείαν· ἀλλὰ πρὶ
τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν, ἡ Μολδαβία καὶ ἡ Βλα-
χία πρέσπει νὰ κενωθῶσι πρὸς τῶν Τούρκων, καὶ ἡ
ἡγεμονία αὐτῶν τῶν δύο τόπων πρέπει νὰ κηρυχθῇ
ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας. Κατὰ τὸν αὐ-
τὸν καιρὸν ἐβεβαίωσαν τὸ δίδων, ὅτι ὅλοι αἱ Βι-
ρωπαϊκαὶ δυνάμεις θέλουσιν ἐπιμεληθῇ μετὰ σπουδῆς
νὰ καταβλώσων, ὥστε ἡ Ῥωσσία νὰ πληρώσῃ τὰ
κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ γενομένην συνθήκην ὁλοκ-
λήρας. [Ἐφημ. Λαυσάν.]

Ὅτι ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ Βουλγαρινῶν στόλου
ἐνέμετο πρὸς τὴν Σάμν, διὰ τοῦ ἀνέμου
λέγεται μάλιστα ὅτι ἐκείνη νὰ πλεύσῃ εἰς ὅσον
ἀνέμου, εἰς νὰ συλλεγῇ εἰς ὑποταγὴν τῶν ἀποστο-
λησάτων γεννητῶν.